

ພຣະທຳດານເຢຣີ - ເລກທີໜຶ່ງຮ້ອຍແປດສິບຫ້າ

ຄວາມເປັນພຣະພາບທີ່ຊົງຮັບເອົາກາຍເນື້ອ: ການສາລະພາບອັນເລິກຊຶ້ງຂອງເປໂຕ ແລະ ນັຍສຳຄັນຂອງມັນ

Jeff Pippenger

2024-04-15

ເມື່ອເປໂຕໄດ້ກ່າວຄຳຕອບຂອງລາວຕໍ່ຄຳຖາມຂອງພຣະຄຣິດວ່າ ພວກສາວິກກ່າວວ່າພຣະຄຣິດເປັນຜູ້ໃດ, ລາວໄດ້ລະບຸວ່າ ພຣະເຢຊູຊົງເປັນຜູ້ຖືກເຈລິມ, ຄົວພຣະຄຣິດ, ພຣະເມຊີອາ. ລາວຍັງໄດ້ກ່າວອີກວ່າ ພຣະອົງຊົງເປັນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ.

ເມື່ອພຣະເຢຊູໄດ້ສະເດັດມາເຖິງເຂດແຄວ້ນເຊຊາເຣຍາ ຟີລິບປີ, ພຣະອົງໄດ້ຊົງຖາມພວກສາວິກຂອງພຣະອົງວ່າ, "ຄົນທັງຫຼາຍເວົ້າກັນວ່າ ເຮົາຜູ້ເປັນບຸດມະນຸດນັ້ນແມ່ນຜູ້ໃດ?" ແລະພວກເຂົາທຸກໆຄົນ, "ບາງຄົນວ່າພຣະອົງເປັນໂຢຮັນ ຜູ້ໃຫຍ່ບັບຕີສະມາ; ບາງຄົນວ່າເປັນເອລີຍາ; ແລະຄົນອື່ນໆ ວ່າເປັນເຢເຣມີຍາ ຫຼືຜີພະຍາກອນຄົນໜຶ່ງ." ພຣະອົງຈຶ່ງຕັດຖາມພວກເຂົາວ່າ, "ແຕ່ພວກເຈົ້າເດ, ເວົ້າວ່າເຮົາແມ່ນຜູ້ໃດ?" ຝ່າຍຊີໂມນ ເປໂຕ ໄດ້ທຸກຕອບວ່າ, "ພຣະອົງຄົວພຣະຄຣິດ, ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງພຣະຊົນຢູ່." ແລະພຣະເຢຊູຕອບລາວວ່າ, "ຊີໂມນ ບາຣໂຢນາ, ທ່ານເປັນສຸກແທ້ໆ; ເພາະວ່າເນື້ອໜັງແລະເລືອດບໍ່ໄດ້ເປີດເຜີຍຂ້າງໃຫ້ແກ່ທ່ານ, ແຕ່ເປັນພຣະບຸດຂອງເຮົາຜູ້ສະຖິດຢູ່ໃນສະຫວັນ. ແລະເຮົາກ່າວແກ່ທ່ານດ້ວຍວ່າ ທ່ານຄົບໂຕ, ແລະເທິງຫົນກ້ອນນີ້ເຮົາຈະສ້າງຄຣິດຕະຈັກຂອງເຮົາ; ແລະປະຕູແຫ່ງນະລົກຈະບໍ່ມີໃຊ້ເໝືອນຄຣິດຕະຈັກນັ້ນ. ແລະເຮົາຈະມອບກະແຈແຫ່ງອານາຈັກສະຫວັນໃຫ້ແກ່ທ່ານ; ແລະສົງໃດກໍຕາມທີ່ທ່ານຈະຜູກມັດໄວ້ໃນແຜ່ນດິນໂລກ ກໍຈະຖືກຜູກມັດໄວ້ໃນສະຫວັນ; ແລະສົງໃດກໍຕາມທີ່ທ່ານຈະແກ້ອອກໃນແຜ່ນດິນໂລກ ກໍຈະຖືກແກ້ອອກໃນສະຫວັນ." ມັດທາຍ 16:13-19.

ໂດຍທາງເປໂຕ

ພຣະວິນຍານບໍ່ຮູ້ໄດ້ສຳແດງຄວາມຈິງອັນສຳຄັນທີ່ສຳລັບຄົນໜຶ່ງແສນສະໜິນສະໄໝໃຫ້ເຂົາໃຈ.

ພຣະອົງໄດ້ກະທຳດັ່ງນັ້ນທີ່ບານອີມ ຊຶ່ງຄືເຊຊາເຣຍ ຟີລິບປີ.

ບານອີມເປັນສະຖານທີ່ວິຫານອັນສັກສິດທີ່ສຸດໃນການນະມັດສະການມັງກອນ

ເພາະວ່າກຣິກເປັນຕົວແທນຂອງໂລກ ແລະໂລກໃນວັນສຸດທ້າຍກໍຄືສະຫະປະຊາຊາດ

ຜູ້ຊົງເປັນຕົວແທນຝ່າຍໂລກຂອງມັງກອນ. "ປະຕູແຫ່ງນະລົກ" ເປັນຊື່ໜຶ່ງຂອງວິຫານຂອງບານ

ເທບແປຂອງກຣິກ. ວິຫານນັ້ນຖືກສ້າງຢູ່ຕາມຖ້ຳແຫ່ງໜຶ່ງທີ່ບິນຈຸນຳພູຂອງບານອີມ.

ນ້ຳພູຂອງບານອີມໄດ້ຫວັດວຽງແມ່ນ້ຳຢຣີແດນ ຊຶ່ງເປັນສັນຍາລັກຂອງພຣະຄຣິດ.

ຊື່ "Jordan" ໝາຍເຖິງ "ຜູ້ທີ່ລົງມາ,"

ແລະມັນເລີນຕົ້ນເສັ້ນທາງຂອງມັນໃນເຂດພູດອຍທາງເໜືອຂອງອິດສະຣາເອນ,

ໂດຍຮັບແຫຼ່ງນ້ຳສຳຄັນຫຼັກຈາກນ້ຳພູຂອງພູເຮໂມນ, ຍອດສູງທີ່ສຸດໃນແນວພູເຮໂມນ, ບ່ອນທີ່ນ້ຳພູເຫຼົ່ານີ້ວ່າ

"ປະຕູແຫ່ງນະລົກ" ຕັ້ງຢູ່ Hermon ໝາຍເຖິງ "ສັກສິດ" ແລະ "Jordan" ໝາຍເຖິງ "ລົງມາ."

ແມ່ນ້ຳຈໍແດນເຫຼືອກຈາກທີ່ສູງຂອງພູເຮໂມນ ແລະເຫຼືອງຜ່ານຮ່ອມພູແຕກຢອກຈໍແດນ,

ໃນທີ່ສຸດກໍໄປເຖິງທະເລຕາຍ, ຊຶ່ງເປັນຈຸດຕ່ຳທີ່ສຸດເທິງພື້ນຜິວໂລກ.

ນ້ຳທັງຫຼາຍທີ່ລ້ຽງແມ່ນ້ຳຢູ່ແດນ ຊຶ່ງມີຕົ້ນກຳເນີດຢູ່ໃນວິຫານຂອງ Pan
ແລະໃນທີ່ສຸດໃຫຍ່ໄປຮອດຈຸດຕ່ຳທີ່ສຸດຂອງໂລກ
ເປັນຕົວແທນແຫ່ງການສະເດັດລົງມາທີ່ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ກະທຳ
ເມື່ອພຣະອົງຊົງອອກຈາກພູສັກສິດອັນສູງສຸດ ເພື່ອສະເດັດລົງມາສູ່ "ທະເລຕາຍ" ອັນຕ່ຳທີ່ສຸດຂອງໂລກນີ້.
ການສະເດັດລົງມາຂອງພຣະຄຣິດຈາກສະຫວັນສູ່ຄວາມຕາຍແຫ່ງໄມ້ກ້າງແຂນ
ຍັງເປັນຕົວແທນວ່າພຣະອົງໄດ້ຊົງຮັບເອົາເນື້ອໜັງຂອງມະນຸດທີ່ຕົກຢູ່ໃນຄວາມບາບໄວ້ເທິງພຣະອົງເອງ
ເພາະວ່າການເດີນທາງຂອງພຣະອົງຈາກສະຫວັນສູ່ໄມ້ກ້າງແຂນນັ້ນ
ໄດ້ຖືກຫຼຸດລ້ຽງໂດຍນ້ຳທີ່ມີຕົ້ນກຳເນີດມາຈາກ "ປະຕູແຫ່ງນະລົກ."

ທະເລຕາຍບໍ່ແມ່ນພຽງແຕ່ເປັນບ່ອນທີ່ຕ່ຳທີ່ສຸດໃນໂລກເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ຍັງເປັນນ້ຳທີ່ເຄັມທີ່ສຸດໃນໂລກອີກດ້ວຍ,
ເຄັມກວ່າມະຫາສະໝຸດເຖິງເກົ້າເທົາ. ການສົນພຣະຊົນຂອງພຣະຄຣິດເທິງໄມ້ກ້າງແຂນ
ດັ່ງທີ່ຖືກເປັນແບບໂດຍທະເລຕາຍນັ້ນ
ແມ່ນບ່ອນທີ່ພຣະອົງໄດ້ຍືນຍັນພັນທະສັນຍາຂອງພຣະອົງກັບຄົນເປັນອັນຫຼາຍ.

ແລະທຸກໆເຄື່ອງບູຊາແຫ່ງທານຖວາຍອາຫານຂອງເຈົ້າ ເຈົ້າຈະຕ້ອງປຸງດ້ວຍເກືອ;
ແລະຢ່າໃຫ້ເກືອແຫ່ງພັນທະສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຂາດໄປຈາກທານຖວາຍອາຫານຂອງເຈົ້າເລີຍ;
ໃນບັນດາເຄື່ອງຖວາຍທັງໝົດຂອງເຈົ້າ ເຈົ້າຈະຕ້ອງຖວາຍເກືອດ້ວຍ. ພຣະນິຕິບັນຍັດ 2:13

ໃນເສັ້ນທາງຈາກນ້ຳພູຂອງພູເຮໂມນ, ແມ່ນ້ຳຢຸດແດນໄຫຼຜ່ານທະເລຄາລິເລ, ຊຶ່ງມີອີກຊື່ໜຶ່ງວ່າ
ທະເລສາບຕີເບຣຽສ ແລະ ທະເລສາບຄົນເນເຣັດ. ຄາລິເລ ໝາຍເຖິງ "ບານພັບ" ຫຼື "ຈຸດຫັນຜັນ."
ຕີເບຣຽສແມ່ນຊື່ຂອງຜູ້ປົກຄອງໂຮມັນຜູ້ທີ່ສືບຕໍ່ຈາກ ຊີຊາຣ໌ ອອກສຸຕັສ,
ແລະເນື່ອງຈາກຮູບຮ່າງຂອງທະເລສາບ, ມັນຈຶ່ງຖືກເອີ້ນວ່າ ຄົນເນເຣັດ, ຊຶ່ງໝາຍເຖິງ "ພົນ" ຫຼື "ພົນດີ."
ຈຸດຫັນຜັນຂອງມະນຸດຊາດແມ່ນເມື່ອ ຕີເບຣຽສ ຊີຊາຣ໌ ປົກຄອງ ແລະ ພຣະເຢຊູຖືກຄັງໄວ້ທີ່ກ້າງແຂນ,
ແລະພົນທຸກອັນໃນສະຫວັນກໍໄດ້ນັ່ງຮູບລົງ. ພະຍານຜ່າຍພູມສາດຂອງແມ່ນ້ຳຢຸດແດນທີ່ກົງໄປຍັງກັບ
"ປະຕູແຫ່ງນະລົກ," ຊຶ່ງແມ່ນພຣະວິຫານຂອງພະຊອງຊາວກຣີກຊີ ແພນ, ໄດ້ກ່າວເຖິງພະຍານທີ່ເປັນໂຕ
ໄດ້ປະກາດໂດຍການດົນໃຈຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ.

ການຈຸດຈຳແດງເປັນມະນຸດຂອງພຣະຄຣິດ
ແມ່ນການປະສົມປະສານຂອງພຣະພາວະແຫ່ງພຣະເຈົ້າກັບຄວາມເປັນມະນຸດ
ຊຶ່ງເກີດຂຶ້ນເມື່ອພຣະບຸດອົງພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງເປັນພຣະ ໄດ້ຊົງຮັບເນື້ອກາຍມະນຸດໄວ້ໃນພຣະອົງ
ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງເປັນການນຳພຣະພາວະແຫ່ງພຣະເຈົ້າມາປະສານເຂົ້າກັບຄວາມເປັນມະນຸດ
ດັ່ງທີ່ຖືກສະແດງໄວ້ໂດຍນ້ຳທີ່ອອກຈາກນ້ຳພູຂອງ Pan ໄຫຼຫຼຸດລ້ຽງແມ່ນ້ຳຢູ່ແດນ. ສິ່ງທີ່ຫຼຸດລ້ຽງນ້ຳພູຂອງ Pan
ຄືນ້ຳຄ້າງ, ຜົນ ແລະ ຫົມະ ທີ່ຕົກລົງເທິງພູ Hermon, ໂດຍທີ່ Hermon ເປັນຕົວແທນຂອງພູ "ສັກສິດ,"
ຊຶ່ງແມ່ນເຢຊູຊາລົມເບື້ອງເທິງ.

ເພງຂຶ້ນໄປຂອງດາວິດ. ຈົ່ງເບີ້, ການທີ່ພົ້ນອ້ອງອາໄສຢູ່ຮ່ວມກັນໃນຄວາມເປັນອັນໜຶ່ງອັນດຽວ
ຊ່າງດີແລະນ່າຊົມຊືມພຽງໃດ! ມັນເປັນເໝືອນນ້ຳມັນເຈົ້ມອັນລ້ຳຄ່າເທິງສີສະ, ຊຶ່ງໄຫລລົງມາເທິງໜວດ,
ຄືໜວດຂອງອາໂຮນ: ຊຶ່ງໄຫລລົງມາເຖິງຂອບເສື້ອຂອງທ່ານ; ເໝືອນນ້ຳຄ້າງຂອງເຮໂມນ,
ແລະເໝືອນນ້ຳຄ້າງທີ່ຕົກລົງເທິງພູເຊົາແຫ່ງຊີໂອນ: ເພາະທີ່ນັ້ນພຣະອົງໄດ້ບັນຊາພຣະພອນ,
ຄືຊີວິດເປັນນິດ. ເພງສັນລະເສີນ 133:1-3.

"ນ້ຳມັນຫອມອັນລ້ຳຄ່າ" ທີ່ໄຫລລົງຕາມໜວດຂອງອາໂຮນ
ຄືນ້ຳມັນທີ່ໄດ້ໃຊ້ເມື່ອທ່ານແລະບັນດາບຸດຊາຍຂອງທ່ານຖືກເຈົ້ມໃຫ້ເປັນປະໂລຫິດຂອງພຣະເຈົ້າ.

ແລະເຈົ້າຈຶ່ງເອົາເລືອດບາງສ່ວນທີ່ຢູ່ເທິງແທນບູຊາ ແລະນ້ຳມັນເຈົ້ມ ແລ້ວປະພົມໃສ່ອາໂຮນ
ແລະເທິງເຄື່ອງນຸ່ງຂອງລາວ ແລະໃສ່ບຸດຊາຍທັງຫຼາຍຂອງລາວ

ແລະເທິງເຄື່ອງນຸ່ງຂອງບຸດຊາຍຂອງລາວທີ່ຢູ່ກັບລາວ; ແລະລາວຈະຖືກຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ
ທັງເຄື່ອງນຸ່ງຂອງລາວ ແລະບຸດຊາຍທັງຫຼາຍຂອງລາວ ແລະເຄື່ອງນຸ່ງຂອງບຸດຊາຍຂອງລາວທີ່ຢູ່ກັບລາວ.
ອົບພະຍົບ 29:21.

ເປົ້າໂຕໄດ້ສະແດງການສາລະພາບແທນສາວົກທັງປວງ, ແລະໃນການກະທຳນັ້ນ
ທ່ານກໍໄດ້ສະແດງການສາລະພາບຂອງໜຶ່ງແສນສັກກິນສີພັນ,
ຜູ້ທີ່ຈະຖືກເຈີມໃຫ້ເປັນຖານະບຸໂຮຫັດອັນເປັນເອກະພາບດຽວ ແລະຖືກຍົກຂຶ້ນເປັນທຸງໝາຍ. “ນ້ຳມັນ”
ທີ່ເຈີມອາໂຣນນັ້ນ ກໍເປັນດັ່ງນ້ຳຄ້າງແຫ່ງພູຮູໂມນ ແລະຍັງເປັນນ້ຳຄ້າງແຫ່ງພູຮູຂົາທັງຫຼາຍຂອງຊີໂອນດ້ວຍ.
“ນ້ຳມັນ” ແລະ “ນ້ຳຄ້າງ” ແມ່ນຂ່າວສານ ຊຶ່ງເປັນຕົວແທນຂອງການເຈີມໂດຍພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ.

ຈົ່ງຽວຫຼ ໂອ້ຜ້າສະຫວັນທັງຫຼາຍ, ແລະຂ້າພະເຈົ້າຈະກ່າວ; ແລະຈົ່ງຟັງ, ໂອ້ແຜ່ນດິນໂລກ,
ຖ້ອຍຄຳຈາກປາກຂອງຂ້າພະເຈົ້າ. ຄຳສອນຂອງຂ້າພະເຈົ້າຈະຫຼົງລົງດັ່ງຜົນ,
ຄຳກ່າວຂອງຂ້າພະເຈົ້າຈະຢຶດລົງດັ່ງນ້ຳຄ້າງ, ດັ່ງຜົນລະອອງເທິງພືດອ່ອນ, ແລະດັ່ງຫຳຜົນເທິງຫຍ້າ:
ເພາະວ່າຂ້າພະເຈົ້າຈະປະກາດພຣະນາມຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ:
ຈົ່ງຖວາຍຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ແດ່ພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ. ພຣະບັນຍັດສອງ 32:1-3.

“ນ້ຳຄ້າງ” ແມ່ນ “ຄຳສອນ” ທີ່ຕົກລົງເທິງພູຮູຂົາແຫ່ງຊີໂອນ, ແລະມັນແມ່ນ “ນ້ຳມັນ”
ແຫ່ງການເຈີມຕັ້ງທິດໃຫ້ໜຶ່ງແສນສັກກິນສີພັນເປັນເອກະພາບ,
ຜູ້ຊຶ້ງເປັນປະໂຮຫັດຂອງພຣະເຈົ້າໃນວັນສຸດທ້າຍ. ຄຳສອນນັ້ນຢຸດລົງດັ່ງຜົນ, ແລະກັນຕົວລົງດັ່ງນ້ຳຄ້າງ
ເພາະວ່າມັນໄດ້ຖືກ “ປະກາດເຜີຍແຜ່”. ມັນຖືກປະກາດເຜີຍແຜ່
ເພາະວ່າຜ້າສະຫວັນແລະແຜ່ນດິນໂລກຈະຕ້ອງຽງຫຼຸຟັງ ແລະໄດ້ຍິນພຣະວາຈາແຫ່ງພຣະໂອດຂອງພຣະອົງ,
ໂດຍຜ່ານຖານະປະໂຮຫັດທີ່ເປັນເອກະພາບ ຊຶ່ງເປັນທຸງສັນຍານຜູ້ປະກາດຂ່າວສານແຫ່ງສຽງຮ້ອງເວລາທຸ່ງຄືນ
ແລະ ສຽງຮ້ອງອັນດັ່ງ.

ຊ່າງງາມສັກພຽງໃດເທິງພູຮູຂົາ ຄືຕົນຂອງຜູ້ທີ່ນຳຂ່າວດີມາ, ຜູ້ທີ່ປະກາດສັນຕິສຸກ;
ຜູ້ທີ່ນຳຂ່າວດີແຫ່ງຄວາມດີມາ, ຜູ້ທີ່ປະກາດຄວາມລອດພັນ; ຜູ້ທີ່ກ່າວແກ່ຊີໂອນວ່າ,
ພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຊົງປົກຄອງ! ຄົນຍາມຂອງເຈົ້າຈະເບິ່ງສຽງຂຶ້ນ;
ພວກເຂົາຈະຮ້ອງເພງພ້ອມກັນດ້ວຍສຽງດຽວ: ເພາະພວກເຂົາຈະເຫັນແຈ້ງຕໍ່ໜ້າກັນ,
ເມື່ອພຣະຢາເວຫໍຈະນຳຊີໂອນກັບຄືນມາ. ຈົ່ງປະທຸຄວາມຊື່ນຊົມຍິນດີອອກມາ, ຈົ່ງຮ້ອງເພງພ້ອມກັນ, ໂອ
ບັນດາບ່ອນຮ້າງເປົ້າແຫ່ງເຢຣູຊາເລັມ: ເພາະພຣະຢາເວຫໍໄດ້ປັບປຸງໃຍນປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງແລ້ວ,
ພຣະອົງໄດ້ຖືເຢຣູຊາເລັມແລ້ວ. ພຣະຢາເວຫໍໄດ້ເປີດເຜີຍພຣະພາຫາອັນບໍລິສຸດຂອງພຣະອົງ
ຕໍ່ໜ້າສາຍຕາຂອງບັນດາປະຊາຊາດທັງປວງ;
ແລະບັນດາສຸດປາຍແຜ່ນດິນໂລກຈະໄດ້ເຫັນຄວາມລອດພັນຂອງພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ. ເອຊາຍາ
52:7-10.

ຜູ້ຜົ້ງຍາມໃນວັນສຸດທ້າຍ ຊຶ່ງຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍເປົ້າໂຕ ປະກາດຄວາມລອດແລະສັນຕິສຸກ,
ແລະພວກເຂົາຈະເປັນນ້ຳໜັງໃຈດຽວກັນ, ເພາະວ່າພວກເຂົາຈະເຫັນພ້ອມກັນ. ສິ່ງນີ້ເກີດຂຶ້ນເມື່ອ
“ພຣະອົງນຳຊີໂອນກັບຄືນມາອີກ.” ຄຳພາສາເຮັບເຮັດໃຫ້ເປັນວ່າ “ນຳກັບຄືນມາອີກ” ມີຄວາມໝາຍວ່າ
“ກັບຄືນສະພາບ.” ເມື່ອພຣະອົງກັບຄືນສະພາບຂອງຊີໂອນ ນັ້ນໝາຍຄວາມວ່າຊີໂອນເຄີຍຢູ່ໃນການເປັນຊະເລີຍ
ດັ່ງທີ່ຖືກເປັນນິມິດໂດຍການກະຈັດກະຈາຍ, ແລະການນັ້ນຖືກກັບຄືນເມື່ອການເປັນຊະເລີຍສິ້ນສຸດລົງ.

ເພາະພຣະເຢໂຮວາຕັດດັ່ງນີ້ວ່າ ເມື່ອຄົບເຈັດສິບປີຢູ່ທີ່ນີບາບີລນແລ້ວ ເຮົາຈະຢູ່ມຢາມພວກເຈົ້າ
ແລະຈະໃຫ້ຖ້ອຍຄຳອັນດີຂອງເຮົາສຳເລັດແກ່ພວກເຈົ້າ ໂດຍນຳພວກເຈົ້າກັບຄືນມາຍັງສະຖານທີ່ນີ້.
ເພາະເຮົາຮູ້ຄວາມຄິດທີ່ເຮົາຄິດຕໍ່ພວກເຈົ້າ ພຣະເຢໂຮວາຕັດວ່າ ເປັນຄວາມຄິດແຫ່ງສັນຕິສຸກ
ແລະບໍ່ແມ່ນແຫ່ງຄວາມຮ້າຍ ເພື່ອຈະປະທານອະນາຄົດແລະຄວາມຫວັງແກ່ພວກເຈົ້າ.
ແລ້ວພວກເຈົ້າຈະຮ້ອງທຸນຫາເຮົາ ແລະພວກເຈົ້າຈະໄປອະທິຖານຕໍ່ເຮົາ ແລະເຮົາຈະຟັງພວກເຈົ້າ.

ແລະພວກເຈົ້າຈະສະແຫວງຫາເຮົາ ແລະຈະພົບເຮົາ
ເມື່ອພວກເຈົ້າສະແຫວງຫາເຮົາດ້ວຍສຸດໃຈຂອງພວກເຈົ້າ. ແລະພຣະເຢໂຮວາຕັດວ່າ
ເຮົາຈະໃຫ້ພວກເຈົ້າພົບເຮົາ; ແລະເຮົາຈະຫັນກັບຈາກການເປັນເຊື້ອຂອງພວກເຈົ້າ
ແລະຈະຮອບຮວມພວກເຈົ້າຈາກບັນດາປະຊາຊາດທັງໝົດ ແລະຈາກທຸກບ່ອນທີ່ເຮົາໄດ້ຂັບໄລ່ພວກເຈົ້າໄປ
ພຣະເຢໂຮວາຕັດດັ່ງນັ້ນ;
ແລະເຮົາຈະນຳພວກເຈົ້າກັບມາຍັງສະຖານທີ່ທີ່ເຮົາໄດ້ໃຫ້ພວກເຈົ້າຖືກກວາດຕ້ອນໄປເປັນເຊື້ອ. ເຢເຣມີຍາ
29:10-14.

ບັນດາຜູ້ພະຍາກອນທັງປວງກຳລັງກ່າວເຖິງວັນສຸດທ້າຍ, ແລະໃນວັນສຸດທ້າຍນັ້ນ
ປະຊາກອນຂອງພຣະອົງຢູ່ໃນການເປັນເຊື້ອທີ່ຈະຕ້ອງຖືກພິກັດ, ເພື່ອໃຫ້ຄຳພະຍານແຫ່ງຄຳພະຍາກອນສຳເລັດ.

ພຣະວັດຈະນະທຶມາເຖິງເຢເຣມີຍາຈາກພຣະເຢໂຫວາ, ມີຄວາມວ່າ,
ພຣະເຢໂຫວາພຣະເຈົ້າແຫ່ງອິສະຣາເອນຕັດດັ່ງນີ້ວ່າ,
ຈົ່ງຂຽນຖ້ອຍຄຳທັງໝົດທີ່ເຮົາໄດ້ກ່າວແກ່ເຈົ້າໄວ້ໃນຫນັງສື. ເພາະວ່າ, ດູເຖດີ, ວັນເວລາກຳລັງມາ,
ພຣະເຢໂຫວາຕັດວ່າ, ຄືເມື່ອເຮົາຈະນຳການເປັນເຊື້ອຂອງປະຊາຊົນຂອງເຮົາ ອິສະຣາເອນແລະຢູດາ
ກັບຄືນມາ, ພຣະເຢໂຫວາຕັດວ່າ:
ແລະເຮົາຈະໃຫ້ເຂົາກັບຄືນໄປຍັງແຜ່ນດິນທີ່ເຮົາໄດ້ປະທານແກ່ບັນພະບຸລຸດຂອງເຂົາ,
ແລະເຂົາຈະຄອບຄອງແຜ່ນດິນນັ້ນ. ເຢເຣມີຍາ 30:1-3.

ຫຼັງຈາກການນອນຫຼັບເປັນເວລາສາມມື້ເລີຍ ດັ່ງທີ່ລາຊາໂຮໂດນອນຢູ່ສົມມຸດ ແລະດານເອນໂດໂສກເສົ້າຢູ່ລາວເອັດມີ
ມີຄຳເອນໂດໂຊບຊີວິດພະຍານທັງສອງຂັ້ນມາ ຜູ້ຊົງເປັນປະຊາຊົນໃນວັນສຸດທ້າຍຂອງພຣະອົງ
ແລະນຳພວກເຂົາເຂົ້າສູ່ຄວາມເປັນອັນໜຶ່ງອັນດຽວ
ແລະຍັງຊົງເຈັມພວກເຂົາຜ່ານຂ່າວສານໜຶ່ງທີ່ຖືກຕີພິມເຜີຍແຜ່ໄປທົ່ວໂລກ. ຂ່າວສານນັ້ນຄື “ນ້ຳຄ້າງ”
ຂອງພູເຂົາເຮໂມນ (ພູເຂົາສັກສິດ) ຊຶ່ງຫຼວງດົນນີ້ຂອງບານ ແລ້ວຕໍ່ມາຕົນນັ້ນກໍ່ຫຼວງແມ່ນ້ຳຈໍແດນ.
ການເຈັມທີ່ສຳເລັດຜົນໂດຍຂ່າວສານນັ້ນ ເປັນຕົວແທນແຫ່ງການເຈັມຂອງພຣະເຢຊູ
ອັນເປັນໝາຍສຳຄັນເມື່ອພຣະອົງໄດ້ກ້າຍເປັນພຣະຄຣິດ ຊຶ່ງເປັນໂຕໄດ້ລະບຸໄວ້.

ເມື່ອເປັນໂຕໄດ້ປະກາດຮັບຮູ້ພຣະຄຣິດວ່າເປັນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ,
ທ່ານໄດ້ສະແດງພຣະຄຣິດວ່າເປັນທັງພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ບຸດມະນຸດ,
ດັ່ງທີ່ຖືກສະແດງໂດຍນ້ຳທີ່ໄຫຼອອກຈາກ “ປະຕູແຫ່ງນະລົກ” ໄປຫຼວງແມ່ນ້ຳຈໍແດນ.
ຄຳສາລະພາບຂອງເປັນໂຕເກີດຂຶ້ນໂດຍການດົນໃຈຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, ແລະ ຄວາມຈິງນັ້ນ,
ຄືວ່າພຣະເຢຊູຊົງເປັນພຣະຄຣິດ, ຜູ້ຊົງຖືກເຈັມໄວ້, ແລະ ວ່າພຣະອົງຊົງເປັນທັງພຣະເຈົ້າແລະມະນຸດ,
ຊຶ່ງພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງຊີ້ວ່າເປັນຄວາມຈິງທີ່ຈະເປັນຈຸດສຸມຂອງການຕໍ່ສູ້ຕໍ່າປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າໃນວັນສຸດທ້າຍ,
ຜູ້ທີ່ພຣະຄຣິດໄດ້ຊົງສັນຍາວ່າຈະເປັນຜ່າຍລະນະ, ເພາະວ່າ “ປະຕູແຫ່ງນະລົກ” ຈະບໍ່ມີຊັບເໜືອຄວາມຈິງ.

ຄວາມຈິງກໍ່ຄືວ່າ ໃນວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001 ນັ້ນ
ເໝືອນດັ່ງທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ຮັບການເຈັມໃນຂະນະຮັບບັບຕີສະມາຂອງພຣະອົງ
ການປະທັບຕາຂອງຈຳນວນໜຶ່ງແສນສີໝີນສີຟ້າຄົນໄດ້ລົມຕົນຂຶ້ນ
ແລະໃນປະຫວັດການນັ້ນຈະມີຄວາມຜິດຫວັງຢ່າງໃຫຍ່ທີ່ຈະສັງຫານປະຊາຊົນໃນວັນສຸດທ້າຍຂອງພຣະອົງ
ຈົນກວ່າພຣະອົງຈະຊົງໃຫ້ພວກເຂົາຄືນຄວາມມີຊີວິດ ແລະຊົງກັບຄືນການເປັນເຊື້ອຂອງພວກເຂົາ.
ຂະບວນການແຫ່ງການຄືນຄວາມມີຊີວິດນັ້ນ
ລວມເຖິງການຮອບຮວມປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງໃຫ້ເປັນກອງທັບອັນຊົງພະລັງ ຊຶ່ງຖືກຍົກຂຶ້ນເປັນທຸງໝາຍ.
ພາລະກິດແຫ່ງການໃຫ້ຄືນຄວາມມີຊີວິດ ການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ ການຮອບຮວມເປັນໜຶ່ງ ແລະການຍົກຂຶ້ນ
ຫຼັງຈາກການຕາຍໃນທ້ອງຖະໜົນ ໄດ້ຖືກພັນລະນາໄວ້ໃນຂໍ້ທີ 10 ຫາ 15 ຂອງດານເອນ ບົດທີ 11

ພ້ອມທັງໃນຂໍ້ພຣະຄຳພີອື່ນໆ. ແຕ່ໃນຂໍ້ທີ 13 ຫາ 15 ນັ້ນ ພຣະຄຣິດໄດ້ນຳສາວົກຂອງພຣະອົງມາຍັງ Caesarea Philippi ອີກຄັ້ງໜຶ່ງ ຄື Panium ແລະທີ່ນັ້ນເອງ ຕາປະທັບຂອງພຣະເຈົ້າຖືກປະທັບລົງໄວ້ເພື່ອນື່ນດອນ.

ພຽງແຕ່ເມື່ອພວກເຮົາເຂົ້າໃຈຄວາມເລິກລ້ຳຢ່າງຍິ່ງຂອງຂໍ້ເທັດຈິງເຫຼົ່ານີ້ ພວກເຮົາຈຶ່ງສາມາດຮັບຮູ້ການເປີດເຜີຍແຫ່ງຄວາມຈິງທີ່ຕັ້ງຢູ່ໃນພະຍານແຫ່ງ Caesarea Philippi. ໃນຂໍ້ທີ່ສືບຕໍ່ຂອງບົດທີ່ສືບຕໍ່ໜ້າແຫ່ງ Matthew ຊື່ຂອງ Simon Barjonah ໄດ້ຖືກປ່ຽນເປັນ Peter ຊຶ່ງເປັນສັນຍາລັກແທນຄົນໜຶ່ງແສນສີໝືນສີຟ້ວນ ດັ່ງທີ່ໄດ້ກ່າວໄວ້ກ່ອນໜ້ານີ້ໃນບົດຄວາມເມື່ອມື່ນມານີ້. ການເປີດເຜີຍທາງຄະນິດສາດທີ່ຖືກສະຖາປະນາໄວ້ໃນຂໍ້ພຣະຄຳນັ້ນ ຂະຫຍາຍພຣະກຽດຂອງພຣະເຢຊູໃນຖານະພຣະຜູ້ນັບອັນອັດສະຈັນ ເພາະບ່ຽງແຕ່ Peter ຈະສາມາດເຂົ້າໃຈໄດ້ວ່າເປັນຕົວແທນຂອງຄົນໜຶ່ງແສນສີໝືນສີຟ້ວນເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ Matthew 16:18 ຍັງເປັນສັນຍາລັກທາງຄະນິດສາດຂອງ "phi" ອີກດ້ວຍ.

ກ່ອນທີ່ພວກເຮົາຈະພິຈາລະນາເຖິງຄະນິດສາດທີ່ກ່ຽວພັນກັບ "phi," ຄວນໄດ້ສັງເກດວ່າ "phi" ເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງຄຳວ່າ "Philippi," ຊຶ່ງເປັນຊື່ທີ່ສອງໃນສອງຊື່ຂອງເມືອງ Panium. ຂໍ້ສືບຕໍ່ເປັນລະບຸວ່າ ພຣະເຢຊູໄດ້ກ່າວກັບເປໂຕເປັນພາສາເຮັບເຮື, ຊຶ່ງໄດ້ຖືກບັນທຶກໄວ້ເປັນພາສາກຣີກ, ແລະຕໍ່ມາໄດ້ຮັບການແປເປັນພາສາອັງກິດ.

ສາມຂັ້ນຕອນນັ້ນສະແດງເຖິງການຄວບຄຸມຂອງພຣະຄຣິດເໜືອພຣະວາຈາຂອງພຣະອົງ. ເມື່ອຄຳນັ້ນຖືກພິຈາລະນາຄຽງຄູ່ກັບລະບົບຄະນິດສາດທີ່ນຳຕໍາແໜ່ງຕາມລຳດັບເລກມາຄູນກັນ, ມັນຊັບອກວ່າຊື່ Peter ມີຄຳເທົ່າກັບໜຶ່ງແສນສີໝືນສີຟ້ວນ, ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງເປັນຢ່າງພຣະເຢຊູໃນຖານະຜູ້ນັບອັນມະຫັດສະຈັນ. ໃນຂັດຈຸດກັນນັ້ນເອງ, ບ່ອນທີ່ພຣະເຢຊູປະກາດວ່າພຣະອົງຈະສ້າງຄຣິສຕະຈັກຂອງພຣະອົງ, ຜູ້ນັບອັນມະຫັດສະຈັນໄດ້ຄວບຄຸມຂະບວນການແປເພື່ອໃຫ້ແນ່ໃຈວ່າ ຄວາມຈິງທີ່ຖືກສະແດງໄວ້ໃນຂໍ້ສືບຕໍ່ແຫ່ງບົດທີ່ສືບຕໍ່ໜ້າ ຈະເປັນຕົວແທນຂອງສັນຍາລັກທາງຄະນິດສາດ "phi."

ແລະເຮົາຂໍກ່າວແກ່ທ່ານດ້ວຍວ່າ ທ່ານແມ່ນເປໂຕ, ແລະເທິງສິວານີ້ເຮົາຈະສ້າງຄຣິສຕະຈັກຂອງເຮົາໄວ້; ແລະປະຕູແຫ່ງນະລົກຈະບໍ່ມີໃຊ້ຊະນະເໜືອຄຣິສຕະຈັກນັ້ນ. ມັດທາຍ 16:18.

ຄຣິສຕະຈັກຂອງພຣະອົງບໍ່ໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນຢ່າງງ່າຍໆເທິງຫຼັກຄຳສອນວ່າ ພຣະເຢຊູຄືພຣະຄຣິດ ແລະວ່າພຣະອົງເປັນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ຍັງຢູ່ເທິງຄວາມຈິງທີ່ວ່າ ພຣະອົງຄືພຣະວັດຈະນະ, ແລະພຣະວັດຈະນະນັ້ນໄດ້ສ້າງ ແລະຄວບຄຸມສັນພະສົງທັງປວງ, ລວມທັງຄະນິດສາດ, ໄວຍາກອນ ແລະຜົນງານຂອງມະນຸດ.

ໃນພຣະອົງນັ້ນ ພວກເຮົາໄດ້ຮັບມໍລະດົກດ້ວຍ, ໂດຍໄດ້ຖືກກຳນົດໄວ້ວ່າໜ້າຕາມພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງ ຜູ້ຊົງກະທຳທຸກສິ່ງຕາມຄຳບົກສາແຫ່ງພຣະໄທຂອງພຣະອົງເອງ. ເອເຟໂຊ 1:11.

ຟີ, ຊຶ່ງມັກຖືກແທນດ້ວຍຕົວອັກສອນກຣີກ φ (phi), ແມ່ນຄຳຄົງທາງຄະນິດສາດທີ່ມີຄຳໃກ້ຄຽງກັບ 1.618033988749895. ຕົວເລກນີ້ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກວ່າ ອັດຕາສ່ວນຄຳ ຫຼື ສັດສ່ວນອັນສູງສົ່ງ. ມັນເປັນ "ຈຳນວນອະມິຕິເທດຜົນ", ໝາຍຄວາມວ່າບໍ່ສາມາດຂຽນຢູ່ໃນຮູບເສດສ່ວນຢ່າງງ່າຍໄດ້, ແລະການຂຽນໃນຮູບທົດສະນິຍົມຂອງມັນດຳເນີນຕໍ່ໄປຢ່າງບໍ່ມີທີ່ສິ້ນສຸດໂດຍບໍ່ຊ້ຳຮອຍ.

ອັດຕາສ່ວນຄຳມີຄຸນສົມບັດອັນໂດດເດັ່ນຫຼາຍປະການ ແລະບາກົດຢູ່ໃນບໍລິບົດອັນຫຼາກຫຼາຍ ໃນຄະນິດສາດ, ສົນລະປະ, ສະຖາປັດຕະຍະກຳ, ທຳມະຊາດ, ແລະສາຂາອື່ນໆ. ອັດຕາສ່ວນນີ້ມັກພົບເຫັນໃນຮູບຮ່າງທາງເລຂາຄະນິດ ເຊັ່ນ ຮູບສີ່ແຈສາກ, ຮູບຫ້າຫຼ່ຽມ, ແລະ ຮູບສົບສອງໜ້າ,

ໃນບ່ອນທີ່ອັດຕາສ່ວນຂອງດ້ານທີ່ຍາວກວ່າຕ່ຳກວ່າ ມີຄ່າເທົ່າກັບ phi.

ໃນສິນລະປະແລະສະຖາປັດຕະຍະກຳ, ອັດຕາສ່ວນຄຳຖືກເອີ້ນວ່າສ້າງສັດສ່ວນທີ່ງົດງາມທາງສຸນທຣີຍະ. ມັນໄດ້ຖືກນຳໃຊ້ໃດຍະບັນດາສິນລະປິນແລະສະຖາປັດຕະຍະກຳຕະຫຼອດປະຫວັດສາດ, ຕັ້ງແຕ່ອາລະຍະທຳໂບຮານໄປຈົນເຖິງຍຸກຟຣີເນຊີນິວທິຍາ ແລະຫຼັງຈາກນັ້ນ, ເພື່ອອອກແບບອົງປະກອບ, ອາຄານ, ແລະຜົນງານສິນລະປະ. ໃນຄະນິດສາດ, ອັດຕາສ່ວນຄຳບາກດີຢູ່ໃນສົມການແລະລຳດັບທາງຄະນິດສາດຫຼາຍປະເພດ, ລວມທັງລຳດັບຟິໂບນາຊີ, ທີ່ໃນນັ້ນແຕ່ລະພຶດຕິໄນຜົນບວກຂອງສອງພຶດຕິກ່ອນໜ້າ. ເມື່ອພຶດຕິກຳໃນລຳດັບຟິໂບນາຊີເພີ່ມຂຶ້ນ, ອັດຕາສ່ວນຂອງພຶດຕິກຳກັນຈະເຂົ້າໃກ້ phi.

ໃນຂໍ້ 16:18 ພວກເຮົາພົບຄຳຄະນິດສາດ phi (1.618...). ພຣະເຢຊູ ພຣະເຈົ້າຜູ້ "ຊົງກະທຳທຸກສິ່ງຕາມຄຳປຶກສາແຫ່ງນ້ຳພຣະໄທຂອງພຣະອົງເອງ," ໄດ້ຊົງກຳນົດວາງລາຍເຊັນຂອງພຣະອົງໃນຖານະເປັນ Palmoni, ຜູ້ອັດສະຈັນແຫ່ງຈຳນວນ, ຫຼືຜູ້ນັບຄວາມລັບ, ໄວ້ໃນພູມສາດແຫ່ງຄຳພະຍາກອນ ຊົງຊີ້ບອກສະໜາມຮົບຂອງຄຣິດຕະຈັກຂອງພຣະອົງ ຕ່ຳກັນປະຕູແຫ່ງນະຣົກໃນວັນສຸດທ້າຍ. ທີ່ສະໜາມຮົບແຫ່ງຄຳພະຍາກອນນັ້ນ, ໂດຍຜ່ານການຄວບຄຸມຈຳນວນຂອງພຣະອົງ, ພຣະອົງໄດ້ຊົງເປັນຕົວແທນຂອງໜັງແສນສີໝືນສີພັນໂດຍ "Peter", ຜູ້ທີ່ຊື່ຂອງເຂົາໄດ້ຖືກປ່ຽນຈາກ "Simon" ຜູ້ທີ່ໄດ້ຍື່ນຂ້າວສານຂອງນັກເຂົ້າ, ເປັນ "Peter", ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງເປັນການໝາຍກຳນົດໜັງແສນສີໝືນສີພັນໃຫ້ເປັນປະຊາກອນແຫ່ງພັນທະສັນຍາຂອງພຣະອົງໃນວັນສຸດທ້າຍ.

"ຫົນສີລາ" ທີ່ພຣະອົງຊົງເລືອກເລືອກສ້າງຄຣິດຕະຈັກຂອງພຣະອົງນັ້ນ ແມ່ນຫົນສີລາແຫ່ງຮາກຖານ ເປັນຮາກຖານ ແລະເປັນຫົນມຸມເອກຂອງ "ເຈັດເທືອ" ໃນພຣະທຳເລວີນິຕິ ບົດທີ 26, ເພາະບໍ່ມີຮາກຖານອັນແທ້ຈິງໃດທີ່ບໍ່ແມ່ນພຣະຄຣິດ. ຕັ້ງແຕ່ການບັບຕີສະມາຂອງພຣະຄຣິດ ເມື່ອຊື່ມູນ "ໄດ້ຍື່ນ" ຂ້າວສານຂອງນັກເຂົ້າ ຈົນເຖິງໄມ້ກ້າງແຂນແຫ່ງທະເລຕາຍ, ເປັນເວລາໜັງພັນສອງຮ້ອຍຫົກສິບວັນ, ໃນແຕ່ລະວັນສອງເທືອ, ມີເຄື່ອງບູຊາຕອນເຊົ້າ ແລະຕອນແລງ, ຍົກເວັ້ນໃນວັນສຸດທ້າຍຂອງໜັງພັນສອງຮ້ອຍຫົກສິບວັນນັ້ນ, ເພາະໃນວັນນັ້ນ ເຄື່ອງບູຊາຕອນແລງໄດ້ຫຼຸດພົ້ນຈາກປະໂຫຍດ, ແລະເທິງໄມ້ກ້າງແຂນ ພຣະຄຣິດໄດ້ສັນພຣະຊົນມາໃນຖານະເປັນເຄື່ອງຖວາຍລຳດັບທີ່ສອງພັນຫ້ຮ້ອຍຊາວ.

"ທຸກສິ່ງຕັ້ງແຕ່ໄປດ້ວຍຄວາມສະຍອງຂວັນແລະຄວາມສັບສົນ. ປະໂຫຍດກຳລັງຈະຂ້າເຄື່ອງບູຊາ; ແຕ່ມີໃດໜຶ່ງຈາກມືທີ່ອ່ອນແອຂອງລາວ, ແລະລູກແກະກໍໝືນໄປ. ພາບລ່ວງໜ້າໄດ້ພົບກັບຄວາມເປັນຈິງອັນສົມບູນໃນການສັນພຣະຊົນຂອງພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ. ການຖວາຍບູຊາອັນຍິ່ງໃຫຍ່ໄດ້ຖືກຖວາຍແລ້ວ. ທາງເຂົ້າສູ່ບ່ອນບໍລິສຸດທີ່ສຸດໄດ້ຖືກເປີດອອກ. ທາງໃໝ່ແລະມີຊີວິດໄດ້ຖືກຈັດຕັ້ງມາໄວ້ສຳລັບທຸກຄົນ. ມະນຸດຊາດຜູ້ມີບາບແລະເປັນທຸກດ້ວຍຄວາມໂສກເສົ້າ ບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງຄອຍຖ້າການມາຂອງມະຫາປະໂຫຍດອີກຕໍ່ໄປ." The Desire of Ages, 757.

"ສີລາ" ທີ່ພຣະອົງຈະຊົງສ້າງຄຣິດຕະຈັກຂອງພຣະອົງໄວ້ເທິງນັ້ນ ຄືສີລາຮາກຖານທີ່ພວກຊ່າງກໍ່ສ້າງໄດ້ປະຕິເສດ ແລະເລກຂອງມັນຄື "ສອງພັນຫ້ຮ້ອຍຊາວ." ໃນຂໍ້ພຣະຄຳອັນສັ້ນໆ ຂ້ຽວນີ້ ພຣະຄຣິດຊົງສະແດງພຣະອົງເອງວ່າເປັນພຣະອາຈານແຫນ້ນສົງທັງປວງ ແລະເມື່ອພຣະອົງຊົງກະທຳດັ່ງນັ້ນ ພຣະອົງກໍກຳລັງປະທັບຢືນ ແລະກຳລັງຕັດຢູ່ໃນຂໍ້ທີ່ສືບສາມເຖິງສິບຫ້ ຂອງດານໂອນບົດທີ່ສິບເອັດ.

ແລະເຮົາກ່າວແກ່ທ່ານດ້ວຍວ່າ ທ່ານແມ່ນເປົ້າໂຕ, ແລະເທິງສີລານີ້ ເຮົາຈະສ້າງຄຣິດຕະຈັກຂອງເຮົາ; ແລະປະຕູແຫ່ງແດນມະລະນາຈະບໍ່ຊະນະມັນໄດ້. ມັດທາຍ 16:18.

ພວກເຮົາຈະສືບຕໍ່ການສຶກສານີ້ໃນບົດຄວາມຖັດໄປ.

“ສົງລັບທັງຫຼາຍເປັນຂອງພຣະເຢໂຫວາພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ:
ແຕ່ສົງທຶກິດເປີດເຜີຍນັ້ນເປັນຂອງພວກເຮົາ ແລະຂອງລູກຫຼານພວກເຮົາເປັນນິດ.” ພຣະບັນຍັດສອງ
29:29. ວ່າພຣະເຈົ້າຊົງສຳເລັດພຣະກິດແຫ່ງການຊົງສ້າງນັ້ນດ້ວຍປະການໃດ
ພຣະອົງບໍ່ເຄີຍຊົງເປີດເຜີຍແກ່ມະນຸດເລີຍ;
ວິທະຍາສາດຂອງມະນຸດບໍ່ອາດຄົ້ນຫາຄວາມລັບຂອງອົງຜູ້ສ້າງໄດ້.
ຮີດອຳນາດໃນການຊົງສ້າງຂອງພຣະອົງນັ້ນເກີນກວ່າຄວາມເຂົ້າໃຈ ດັ່ງເຊັ່ນການດຳລົງຢູ່ຂອງພຣະອົງ.

“ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງອະນຸຍາດໃຫ້ແສງສະຫວ່າງອັນຫຼວງຫຼາຍຫຼັງໄຫຼລົງມາເທິງໂລກ
ທັງໃນດ້ານວິທະຍາສາດແລະສັນລະປະ; ແຕ່ເມື່ອຜູ້ຫຼີກຖີກວ່າເປັນນັກວິທະຍາສາດ
ພິຈາລະນາເລື່ອງເຫຼົ່ານີ້ຈາກທິດສະນະຂອງມະນຸດລ້ວນໆ, ພວກເຂົາຈະມາເຖິງຂັ້ນທຸກຢ່າງແນ່ນອນ.
ການຄາດຄະເນເກີນກວ່າທິພຣະວັຈນະຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງສຳເລັດໄວ້ ອາດເປັນສົງເທິບມ໌ໃຫດ
ຖ້າທິດສະດີຂອງເຮົາບໍ່ຂັດແຍ້ງກັບຂໍ້ເທັດຈິງທີ່ພົບໃນພຣະຄຳພີ;
ແຕ່ບັນດາຜູ້ທີ່ລະຖືພຣະວັຈນະຂອງພຣະເຈົ້າ
ແລະພະຍາຍາມອະທິບາຍພຣະລາຊກິດແຫ່ງການຊົງສ້າງຂອງພຣະອົງຕາມຫຼັກວິທະຍາສາດ,
ກຳລັງລ່ວງລອຍໄປໃນມະຫາສະມຸດອັນບໍ່ຮູ້ຈັກ ໂດຍບໍ່ມີແຜນທີ່ ຫຼື ເຂັມທິດ. ບັນດາບັນຍາອັນຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດ
ຖ້າບໍ່ໄດ້ຮັບການນຳພາໂດຍພຣະວັຈນະຂອງພຣະເຈົ້າໃນການຄົ້ນຄວ້າຂອງຕົນ, ກໍຈະເກີດຄວາມສັບສົນງົ່ງ
ວຍໃນຄວາມພະຍາຍາມຂອງຕົນທີ່ຈະສືບສວນຄວາມສຳພັນລະຫວ່າງວິທະຍາສາດກັບການຊົງສ້າງແດງ. ເນື່ອງ
ຈາກພຣະຜູ້ຊົງສ້າງແລະພຣະລາຊກິດຂອງພຣະອົງຢູ່ເໜືອຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງເຂົາຫຼາຍຈົນພວກເຂົາບໍ່ສາ
ມາດອະທິບາຍສົງເຫຼົ່ານັ້ນດ້ວຍກົດທຳມະຊາດໄດ້,
ພວກເຂົາຈຶ່ງຖືວ່າປະຫວັດສາດໃນພຣະຄຳພີເປັນສົງເທິບໄວ້ຈົນໃຈບໍ່ໄດ້.
ບັນດາຜູ້ທີ່ສົງໃສໃນຄວາມໝັ້ນເຊື່ອຖືຂອງບັນທຶກໃນພຣະສັນຍາເດີມແລະພຣະສັນຍາໃໝ່
ຈະຖືກນຳໃຫ້ກ້າວໄປອີກຂັ້ນໜຶ່ງ ແລະສົງໃສໃນການດຳລົງຢູ່ຂອງພຣະເຈົ້າ;
ແລະເມື່ອໄດ້ສູນເສຍສະມັດຂອງຕົນແລ້ວ,
ພວກເຂົາກໍຖືກປະໃຫ້ກະແທກກະທັນຢູ່ກັບໂຂດຫົນແຫ່ງຄວາມບໍ່ເຊື່ອ.”

“ບຸກຄົນເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ສູນເສຍຄວາມງ່າຍດາຍແຫ່ງຄວາມເຊື່ອ.
ຄວາມມີຄວາມເຊື່ອອັນໝັ້ນຄົງໃນສິດອຳນາດອັນສູງສົງຂອງພຣະວັດຈະນະອັນບໍ່ລື່ງຂອງພຣະເຈົ້າ.
ພຣະຄຳພີຄວນຖືກນຳໄປທົດສອບດ້ວຍແນວຄິດທາງວິທະຍາສາດຂອງມະນຸດ.
ຄວາມຮູ້ຂອງມະນຸດເປັນເຄື່ອງນຳທາງທີ່ໄວ້ວາງໃຈບໍ່ໄດ້. ພວກທີ່ສົງໃສຜູ້ອຳນວຍພຣະຄຳພີເພື່ອຈັບຜິດ ອາດ,
ເນື່ອງຈາກຄວາມເຂົ້າໃຈທີ່ບໍ່ສົມບູນບໍ່ວ່າໃນດ້ານວິທະຍາສາດຫຼືການຊົງສ້າງແດງ,
ອ້າງວ່າພົບຄວາມຂັດແຍ້ງລະຫວ່າງສອງສິ່ງນັ້ນ; ແຕ່ເມື່ອເຂົາໃຈຢ່າງຖືກຕ້ອງແລ້ວ,
ທັງສອງຍ່ອມກົມກຽວກັນຢ່າງສົມບູນ. ໃນເຈດຕະນາພາຍໃຕ້ການຊົງສ້າງຂອງພຣະວິນຍານແຫ່ງພຣະເຈົ້າ,
ແລະທິດສະດີທາງທຸກລະນິວິທະຍາທີ່ຖືກຕ້ອງຈະບໍ່ເຄີຍອ້າງການຄົ້ນພົບໃດໆທີ່ບໍ່ອາດປະສານເຂົ້າກັບຖ້ອຍຄຳ
ຂອງທ່ານໄດ້. ຄວາມຈິງທັງປວງ, ບໍ່ວ່າໃນທຳມະຊາດຫຼືໃນການຊົງສ້າງແດງ,
ຍ່ອມສອດຄ່ອງກັບຕົນເອງໃນການປາກົດທຸກປະການຂອງມັນ.”

“ໃນພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະເຈົ້າ ມີຄຳຖາມຫຼາຍປະການຖືກຍົກຂຶ້ນ
ຊຶ່ງບັນດານັກບັນຍາທິດລືກຊົງທືສຸດກັບອາດຕອບໄດ້ເລີຍ. ຄວາມສົນໃຈຖືກນຳໄປສູ່ເລື່ອງເຫຼົ່ານີ້
ເພື່ອສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ຍັງມີອີກຫຼາຍພຽງໃດ ແມ່ນແຕ່ທຳມະກາງສົງສາມັນໃນຊີວິດປະຈຳວັນ
ທີ່ຈິດໃຈອັນຈຳກັດຂອງມະນຸດ ແມ່ນຈະມີສະຕິບັນຍາອັນຖືກອວດອ້າງທັງໝົດຂອງຕົນກໍຕາມ
ກັບອາດເຂົ້າໃຈໄດ້ຢ່າງຄົບຖ້ວນ.”

ແຕ່ບັນດາຜູ້ຊາຍແຫ່ງວິທະຍາສາດຄິດວ່າພວກເຂົາສາມາດເຂົ້າໃຈພຣະບັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້,
ຄືສົງທິພຣະອົງໄດ້ຊົງກະທຳ ຫຼືສາມາດກະທຳໄດ້. ແນວຄິດໜຶ່ງທີ່ແຜ່ຫຼາຍຄື
ພຣະອົງຖືກຈຳກັດໄວ້ໂດຍກົດຂອງພຣະອົງເອງ. ມະນຸດບາງຄົນກໍປະຕິເສດ

ຫຼືໃສ່ໃຈການດຳລົງຢູ່ຂອງພຣະອົງ, ຫຼືຄິດວ່າຈະອະທິບາຍທຸກສິ່ງໄດ້,
ແມ່ນແຕ່ການຊົງພະລັງງານແຫ່ງພຣະວິນຍານຂອງພຣະອົງເໝືອນໃຈຂອງມະນຸດ;
ແລະພວກເຂົາກໍບໍ່ຄຳລົບພຣະນາມຂອງພຣະອົງອີກຕໍ່ໄປ ຫຼືຢ້ານກະຕືລົ້ນອຳນາດຂອງພຣະອົງ.
ພວກເຂົາບໍ່ເຊື່ອໃນສິ່ງເໝືອນທຳມະຊາດ, ເພາະບໍ່ເຂົ້າໃຈກົດຂອງພຣະເຈົ້າ
ຫຼືຄິດອຳນາດອັນຫຼາກຫຼາຍສູນຖິ້ມໄດ້ຂອງພຣະອົງ
ທີ່ຈະຊົງກະທຳຕາມພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງຜ່ານກົດເຫຼົ່ານັ້ນ. ຕາມການໃຊ້ກັນໂດຍທົ່ວໄປ, ຄຳວ່າ
“ກົດແຫ່ງທຳມະຊາດ”

ຄອບຄຸມເຖິງສິ່ງທີ່ມະນຸດໄດ້ສາມາດຄົ້ນພົບກ່ຽວກັບບັນດາກົດທີ່ຄວບຄຸມໂລກຜ່າຍວັດຖຸ;
ແຕ່ຄວາມຮູ້ຂອງພວກເຂົາຈຳກັດພຽງໃດ,
ແລະຂອບເຂດທີ່ພຣະຜູ້ຊົງສ້າງສາມາດຊົງກະທຳໄດ້ໃນຄວາມກົມກືນກັບກົດຂອງພຣະອົງເອງ
ແລະເຖິງກະນົກຢູ່ເໝືອນການເຂົ້າໃຈຢ່າງສົມເຊີຍຂອງສັດທາພິມຂອບເຂດ ນັ້ນກວ້າງໃຫຍ່ພຽງໃດ!

“ຫຼາຍຄົນສອນວ່າ ສານວັດຖຸມີອຳນາດແຫ່ງຊີວິດຢູ່ໃນຕົວມັນເອງ—ຄືວ່າ
ຄຸນສົມບັດບາງຢ່າງໄດ້ຖືກປະທານໃຫ້ແກ່ສານວັດຖຸ,
ແລ້ວມັນກໍຖືກປະໂວ້ໃຫ້ດຳເນີນການໂດຍອາໄສພະລັງງານທີ່ມີຢູ່ໃນຕົວມັນເອງ; ແລະວ່າ
ການດຳເນີນງານທັງຫຼາຍຂອງທຳມະຊາດເປັນໄປຢ່າງສອດຄ່ອງກັບກົດທີ່ກຳນົດໄວ້ຕາຍຕົວ,
ຊຶ່ງແມ່ນແມ່ນແຕ່ພຣະເຈົ້າເອງກໍບໍ່ອາດເຂົ້າແຊກແຊງໄດ້. ນີ້ເປັນວິທະຍາສາດອັນຜິດພາດ,
ແລະບໍ່ມີພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະເຈົ້າສະໜັບສະໜູນ. ທຳມະຊາດເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະຜູ້ສ້າງຂອງນາງ.
ພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ລົບລ້າງກົດຂອງພຣະອົງ ຫຼືກະທຳການຕົງກັນຂ້າມກັບກົດເຫຼົ່ານັ້ນ,
ແຕ່ພຣະອົງກຳລັງໃຊ້ມັນຢູ່ເປັນນິຕິເໝາະຂອງພຣະອົງ. ທຳມະຊາດເປັນພະຍານເຖິງພຣະບັນຍາ,
ການສະຖິດຢູ່, ແລະພະລັງງານອັນດຳເນີນການຢ່າງມີຊີວິດ ຊຶ່ງທຳການຢູ່ໃນ ແລະ ຜ່ານກົດຂອງນາງ.
ໃນທຳມະຊາດມີການກະທຳຢ່າງຕ່າງໆຂອງພຣະບໍດີແລະພຣະບຸດ. ພຣະຄຣິດຕັດວ່າ,
‘ພຣະບໍດີຂອງເຮົາຊົງກະທຳການຢູ່ລົບບັດນີ້, ແລະເຮົາກໍກະທຳດ້ວຍ.’ ໂຢຮັນ 5:17.”

ພວກເລວີ, ໃນບົດເພງສັນລະເສີນຂອງພວກເຂົາທີ່ຖືກບັນທຶກໄວ້ໂດຍເນເຕມມິຢາ, ໄດ້ຮ້ອງວ່າ, “ພຣະອົງ,
ຄືພຣະອົງເທົ່ານັ້ນ, ເປັນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຕ່ພຽງຜູ້ດຽວ; ພຣະອົງໄດ້ສ້າງຟ້າສະຫວັນ,
ຊັ້ນຟ້າສູງສຸດທັງຫຼາຍ, ພ້ອມດ້ວຍບໍລິວານທັງໝົດຂອງມັນ, ແຜ່ນດິນໂລກ ແລະ ສິ່ງທັງປວງທີ່ຢູ່ໃນນັ້ນ,
... ແລະ ພຣະອົງຊົງຮັກສາສິ່ງທັງປວງນັ້ນໄວ້.” ເນເຕມມິຢາ 9:6. ໃນສ່ວນທີ່ກ່ຽວກັບໂລກນີ້,
ພຣະກົດແຫ່ງການສ້າງຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ສຳເລັດແລ້ວ. ເພາະວ່າ

“ພຣະລາຊະກິດທັງຫຼາຍໄດ້ສຳເລັດແລ້ວຕັ້ງແຕ່ວາງຮາກຖານຂອງໂລກ.” ເຮັບເຣີ 4:3.
ແຕ່ພະລັງງານຂອງພຣະອົງຍັງຄົງຖືກນຳໃຊ້ຢູ່ໃນການຄຳຈຸນສົງທິພຣະອົງຊົງສ້າງ. ມັນບໍ່ແມ່ນເພາະກົນໄກທີ່
ເຄີຍຖືກເຮັດໃຫ້ເຄື່ອນໄຫວແລ້ວຍັງຄົງດຳເນີນຕໍ່ໄປດ້ວຍພະລັງງານທີ່ມີຢູ່ໃນຕົວມັນເອງ
ຈົ່ງເຮັດໃຫ້ຊີບພະຈອນເຕັນ ແລະ ລົມຫາຍໃຈຕາມມາອີກລົມໜຶ່ງ; ແຕ່ລົມຫາຍໃຈທຸກລົມ,
ການເຕັ້ນຂອງຫົວໃຈທຸກຄົນ,

ລ້ວນເປັນຫຼັກຖານແຫ່ງການດູແລອັນແຜ່ຊົມໄປທົ່ວສິ່ງສາລະພັດຂອງພຣະອົງນັ້ນ ຜູ້ທີ່ໃນພຣະອົງ
“ພວກເຮົາດຳລົງຊີວິດ, ເຄື່ອນໄຫວ, ແລະ ມີຄວາມເປັນຢູ່.” ກົດຈະການ 17:28.

ບໍ່ແມ່ນດ້ວຍອຳນາດທີ່ມີຢູ່ໃນຕົວມັນເອງ ທີ່ທຸກໆບົດແຜ່ນດິນໂລກໃຫ້ຜົນຜະລິດອັນອຸດົມຂອງມັນ ແລະ
ຍັງຄົງເຄື່ອນຕົວອ້ອມດ້ວຍອາທິດຕໍ່ໄປ. ພຣະຫັດຂອງພຣະເຈົ້າຊົງນຳພາດາວທັງຫຼາຍ ແລະ
ຊົງຮັກສາມັນໄວ້ໃນຕຳແໜ່ງ ໃນການເຄື່ອນຂະບວນອັນເປັນລະບຽບຂອງມັນຜ່ານທ້ອງຟ້າ. ພຣະອົງ
“ຊົງນຳບໍລິວານຂອງມັນອອກມາຕາມຈຳນວນ: ພຣະອົງຊົງເອົາມັນທັງໝົດຕາມຊື່
ດ້ວຍຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ແຫ່ງລົດອຳນາດຂອງພຣະອົງ, ເພາະພຣະອົງຊົງເຂັ້ມແຂງໃນອຳນາດ;
ບໍ່ມີແມ່ແຕ່ດ້ວງດຽວທີ່ຂາດໄປ.” ເອຊາຍາ 40:26. ໂດຍພະລັງອຳນາດຂອງພຣະອົງ
ພຶດພັນຈົ່ງເຈຣິນງອກງາມ, ໃບໄມ້ຈົ່ງປາກົດ ແລະ ດອກໄມ້ຈົ່ງບານ. ພຣະອົງ
“ຊົງໃຫ້ຫຍ້າງອອກຂຶ້ນຕາມພູເຂົາ” (ພຣະທຳເພງສັນລະເສີນ 147:8), ແລະ ໂດຍພຣະອົງ
ບັນດາຮ່ອມພູຈຶ່ງກາຍເປັນດິນອຸດົມ. “ສັດທັງປວງໃນປ່າ ... ສະແຫວງຫາອາຫານຂອງມັນຈາກພຣະເຈົ້າ,”

ແລະ ສົງມຸຊີວິດທຸກຢ່າງ, ຕັ້ງແຕ່ແມງໄມ້ນ້ອຍທີ່ສຸດຂຶ້ນໄປຈົນເຖິງມະນຸດ,
 ລ້ວນພົງພາການດູແລອັນຮອບຄອບແຫ່ງພຣະອົງຢູ່ທຸກວັນ.
 ໃນຖ້ອຍຄຳອັນງົດງາມຂອງນັກເພງສັນລະເສີນ, "ສົງທັງປວງເຫລົ່ານີ້ຄອຍຖ້າພຣະອົງທັງໝົດ....
 ສົງທຶພຣະອົງປະທານໃຫ້ພວກມັນ ພວກມັນກໍເກັບກຸ້ວ; ເມື່ອພຣະອົງຊົງເປີດພຣະຫັດຂອງພຣະອົງ
 ພວກມັນກໍເຕັມບໍລິບູນດ້ວຍຂອງດີ." ພຣະທຳເພງສັນລະເສີນ 104:20, 21, 27, 28.
 ພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະອົງຄອບຄຸມບັນດາທາດທັງຫລາຍ; ພຣະອົງຊົງປົກຄຸມທ້ອງຟ້າດ້ວຍເມກ ແລະ
 ຊົງຕຽມຜົນໄວ້ໃຫ້ແຜ່ນດິນໂລກ. "ພຣະອົງປະທານຫມີ້ເໝືອນຂົນແກະ:
 ພຣະອົງກະຈາຍນ້ຳຄ້າງແຂງດັ່ງຂີ້ເຖົ້າ." ພຣະທຳເພງສັນລະເສີນ 147:16.
 "ເມື່ອພຣະອົງເບິ່ງພຣະສຸລະສຽງຂອງພຣະອົງ, ກໍມີນ້ຳຫລວງຫລາຍຢູ່ໃນທ້ອງຟ້າ, ແລະ
 ພຣະອົງຊົງໃຫ້ໄຟນ້ຳລອຍຂຶ້ນຈາກບາຍແຜ່ນດິນໂລກ; ພຣະອົງຊົງກະທຳໃຫ້ມີຟ້າແລບຄຽງຄູ່ກັບຜົນ, ແລະ
 ຊົງນຳລົມອອກມາຈາກຄັງຂອງພຣະອົງ." ເຢເຣມຢາ 10:13.
 "ພຣະເຈົ້າເປັນຮາກຖານຂອງສັບພະສິ່ງ.
 ວິທະຍາສາດອັນແທ້ຈິງທັງປວງສອດຄ່ອງກັບພຣະວາຊາກົດຂອງພຣະອົງ;
 ການສຶກສາອັນແທ້ຈິງທັງປວງນຳໄປສູ່ການເຊື່ອຟັງຕໍ່ການປົກຄອງຂອງພຣະອົງ.
 ວິທະຍາສາດເປີດເຜີຍຄວາມອັດສະຈັນໃໝ່ໆໃຫ້ແກ່ສາຍຕາຂອງເຮົາ; ມັນບົນຂຶ້ນສູງ
 ແລະສຳຫຼວດຄວາມເລິກໃໝ່ໆ;
 ແຕ່ມັນບໍ່ໄດ້ນຳຫຍັງອອກມາຈາກການຄົ້ນຄວ້າຂອງມັນທີ່ຂັດແຍ້ງກັບການສຳແດງໂດຍພຣະເຈົ້າ. ຄວາມບໍ່
 ຮູ້ອ້າດພະຍາຍາມໃຊ້ວິທະຍາສາດເປັນຂໍ້ອ້າງເພື່ອສະໜັບສະໜູນທັດສະນະອັນຜິດກ່ຽວກັບພຣະເຈົ້າ,
 ແຕ່ບໍ່ມີແຫ່ງທຳມະຊາດ ແລະພຣະຄຳທຶຖືກຈາລຶກໄວ້ກັບສ່ອງແສງແກ່ກັນແລະກັນ. ດັ່ງນັ້ນ
 ເຮົາຈຶ່ງຖືກນຳໃຫ້ມັດສະການພຣະຜູ້ສ້າງ ແລະມີຄວາມໄວ້ວາງໃຈຢ່າງມີບັນຍາໃນພຣະຄຳຂອງພຣະອົງ."
 Patriarchs and Prophets, 113–115.